

Sygn. akt II AKz 162/15

POSTANOWIENIE

Dnia 04 marca 2015 roku

Sąd Apelacyjny w Gdańsku w Wydziale II Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Cop

Sędziowie: SA Dariusz Malak

SA Jerzy Sałata (sprawozdawca)

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Korzeb

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Janusza Krajewskiego

po rozpoznaniu w sprawie o sygnaturze akt III K – RPKO – 296/2013

zażalenia obrońcy podejrzanej A. W.

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2015r.

w przedmiocie odmowy przyjęcia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy

z dnia 17 maja 2013r. o wyrażeniu zgody na wykorzystanie w postępowaniu karnym dowodu popełnienia przestępstwa uzyskanego w trakcie kontroli operacyjnej w oparciu o art. 19 ust. 15c ustawy z dnia 06 kwietnia 1990r. o Policji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest bezzasadne.

W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 17 maja 2013r. wydał postanowienie o wyrażeniu zgody na wykorzystanie w postępowaniu karnym dowodu popełnienia przestępstwa uzyskanego w trakcie kontroli operacyjnej w oparciu o art. 19 ust. 15c ustawy z dnia 06 kwietnia 1990r. o Policji.

Jak stanowi art. 19 ust. 20 ustawy o Policji na postanowienia sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej, o których mowa w ust. 1, 3, 8 i 9, przysługuje zażalenie organowi Policji, który złożył wniosek o wydanie tego postanowienia. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Zauważyć należy, że postanowienie sądu wydane w oparciu o ust. 15c art. 19 ustawy o Policji nie zostało wymienione w jej ust. 20. W tym ostatnim przepisie wymieniono enumeratywny katalog postanowień sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej, na które zażalenie przysługuje organowi Policji. Oznacza to, że na inne niż określone w ust. 1, 3, 8 i 9 art. 19 ustawy postanowienia sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej zażalenie nie przysługuje ani Policji, ani innym podmiotom.

Argumentacja obrońcy, że do pozostałych postanowień – innych niż określone w ust. 1, 3, 8 i 9 art. 19 ustawy – stosować należy art. 240 k.p.k. nie znajduje żadnego oparcia w przepisach prawa. W art.19 ustawy o Policji

nie ma odwołania do tego przepisu. W art. 19 ust. 20 wskazano jedynie, że do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego, a więc tylko do zażalenia ograniczonego przedmiotowo i podmiotowo przez ustawę o Policji. Gdyby ustawodawca chciał, aby strony lub inne osoby były uprawnione do złożenia zażalenia na postanowienia dotyczące kontroli operacyjnej, treść przepisu zawierałaby odpowiednie uregulowanie lub odesłanie. Ponadto, odmienna interpretacja świadczyłaby, że ustawodawca jest nieracjonalny. Art. 19 ust. 20 ustawy byłby bowiem zupełnie zbędny, gdyby uznać, że do postanowień sądu w przedmiocie kontroli operacyjnej wydanych w oparciu o ustawę o Policji stosowany winien być art. 240 k.p.k. i na każde z tych postanowień i każdemu zainteresowanemu służyło zażalenie. Dodać należy, że także umiejscowienie art. 240 k.p.k. w rozdziale 26 k.p.k. „Kontrola i utrwalanie rozmów” wskazuje, że odnosi się on tylko do postanowień wydanych na podstawie norm w nim zawartych, nie zaś w innych rozdziałach k.p.k., a tym bardziej w innych aktach prawnych.

Rację ma także Sąd Okręgowy, że ustawa o Policji reguluje odrębny typ prowadzonej kontroli operacyjnej, niezależny od kontroli procesowej uregulowanej w rozdziale 26 k.p.k. Nie ulega wątpliwości, że kontrola i utrwalanie rozmów w rozumieniu art. 237 i n. k.p.k. na etapie wykonywanych przez Policję czynności dochodzeniowo-śledczych jest regulacją prawną dającą większą gwarancyjność, aniżeli kontrola operacyjna na podstawie ustawy o Policji. Nie zmienia to jednak faktu, że nie można, wbrew jasno sformułowanym przepisom prawa, uznać, że podejrzanemu lub innemu podmiotowi służy zażalenie na decyzję wydaną w oparciu o art. 19 ust. 15c ustawy o Policji.

Podsumowując, na postanowienie sądu wydane w oparciu o art. 19 ust. 15c ustawy z dnia 06 kwietnia 1990r. o Policji nie przysługuje zażalenie ani Policji, ani innym podmiotom. Stosownie do art. 429 § 1 k.p.k. prezes sądu pierwszej instancji odmawia przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli wniesiony został po terminie lub przez osobę nieuprawnioną albo jest niedopuszczalny z mocy ustawy. W niniejszej sprawie wniesiony środek odwoławczy był niedopuszczalny z mocy ustawy.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.